

την επιτροπεία, την οποία ασκεί μέσω ορισμένων μελών της (στ. 22-23), ενώ η διαχείριση των μεριδίων των ορφανών είχε ανατεθεί στον απόντα δείο τους και σύντροφο της μητέρας τους στην εταιρεία. Για τον λόγο αυτό, οι επίτροποι πρέπει να είναι παρόντες στην εκκαθάριση.

Η απόφαση τεκμηριώνει τη σιωπηρή πληρεξουσιότητα του κάθε συντρόφου για την άσκηση διαχειριστικών πράξεων για λογαριασμό της εταιρείας¹.

1. Βλ. ΕΚΣ, σ. 197. Για τη συντροφία ορισμένου χρόνου, ό.π., σ. 196.

236

1776/V/2

χ. Θωμά Βελλερά

978/φ 107r

σχ. 233 επ.

Απόφαση οριστική. Μετατροπή αγωγής για πλημμέλημα σε «ἐγκληματική αίτια» (κακούργημα). Αναρμοδιότητα Κ. Παραπομπή σε αιρετοκρισία εντός αποκλειστικής προδεσμίας. Δικαιοδοσία Θησαυροφυλακίου.

//

1776, μαΐου 2

²/ || Ἐσυνναδρίσθη(εν) καὶ δευτέραν φοράν διὰ τὴν ὀπισθεν ὑπόδεσιν τοῦ διδασκάλου κυρίου Ἰωάννου Κων³/σταντίνου Βιζαντίου ὅπου ἔχ(ει) μὲ κῦρ Ἰωάννην Τζίνγγου καὶ διαβάζοντας τὴν ἀναφορὰν τοῦ <ἐν>άγωντος ⁴/ καὶ τὴν ἀπόκρισιν τοῦ ἐναγωμ(έν)ου, καὶ τὴν δευτέραν ἀντίρισιν τοῦ ἐνάγωντος (εἰ)ς τὰς ὁποίας βλέπωμ(εν) ὅτι ⁵/ <ὁ> ἐνάγων ζητᾶ δικαιοσύνην καὶ κρίσιν (εἰ)ς τὸν δαρμόν του ὅπου (εἰ)ς τὰς 25 τοῦ ἀπερασμ(έν)ου Μαρτίου μηνὸς (εἰ)ς ⁶/ τὸν ἐνεστῶτα χρόνον τοῦ ἀκολούθησαν ἀπὸ τὸν ἐναγώμ(εν)ον καὶ κάνοντας καὶ τὴν κρίσιν του ἐγγληματικήν ⁷/ καὶ ὁ ἐναγώμ(εν)ος ἀποκρίνεται καὶ πρὸς φέρει πολλὰς ἀντιρίσ(ει)ς καὶ αἰτίαις ὅπου νὰ τοῦ ἔδοσεν ὁ ἐνάγων καὶ νὰ ⁸/ ὑπόφερνεν ἀρκετὰς καὶ μὴν ἡμπορῶντας πλέον νὰ ὑποφέρη ἀκολούθησεν τὸ βάρεμα. ζητῶντας καὶ οἱ ⁹/ δύο τους (εἰ)ς τὰς ἀναφοράςτων ἐγγυητὰς διὰ τὴν ζωὴν των καὶ ἐξοδάτων. ὁ δὲ ἐνάγων (εἰ)ς τὴν δευτέραν του ¹⁰/ ἀντίρισιν πάλιν προσφέρ(ει) ἀρκετὰς ἀντιρίσ(ει)ς καὶ τέλ(ος) προτεστήρ(ει) καὶ ζητᾶ ἀπελάτξιον ἐὰν ἡ κουμπα¹¹/νιάμας δὲν ἡμπορῇ νὰ ἀποφασίσῃ καὶ νὰ κρίνῃ ἐγγληματικὰς κρίσ(ει)ς. ὅτι αὐτὸς τὴν θέλ(ει) διὰ ἐγγληματικήν ¹²/ ὑπόδεσιν. ὅπου ἀληθῶς ἡ κουμπανίαμας (εἰ)ς ἐνγ<γ>ληματικὰς ὑποδέσ(ει)ς / μαρτιριμένας/ δὲν κάν(ει) καμίαν ¹³/ ἀπόφασιν, παρὰ ἀναφέρετε (εἰ)ς τὴν ὑψηλοτάτην βασιλικὴν καμάραν. λοιπὸν ἀπὸ τὴν κουμπανίαν¹⁴/μας ἄλλην ἀπόφασιν δὲν θέλ(ει) λάβῃ οὔτε ὁ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ἐνάγων οὔτε ὁ ἐναγώμ(εν)ος παρὰ νουθεσίαν διὰ νὰ ¹⁵ / ἀγαπηθοῦν καλοῦ
τοῦ τρόπου (εἰ)ς δύο ὑποκείμ(εν)α ἀγάπης διαλεγμ(έν)α καὶ ἀπὸ τὰ δύο
μέρη. (εἰ)δὲ καὶ δὲν ¹⁶ / στέρξουν< > τότες ὅστις ἀπελάρ(ει) ἔχ(ει) τὴν
ἄδ(ει)αν νὰ προστρέξῃ <εἰς> τὴν πρώτην ἡσπάντζιαν τῆς κουμπανίαςμας
¹⁷ / ἤγουν (εἰ)ς τὴν ὑψηλοτάτην καμάραν. ἡ διωρία δέλ(ει) ἀκολουθήσ(ει)
ἀφ' οὗ λάβουν τὴν ἰσπάντζιαν¹ (εἰ)ς χεῖραςτων ¹⁸ / τῆς ἀγάπης ἡμέραι 8 καὶ
τότες ἄς ἔχουν τὴν ἄδ(ει)αν διὰ τὸ ἀπελάρισμα.

¹⁹⁻²¹ / θωμᾶς βελλερᾶς νῦν προεστὼς mr, Μανικάτης σαφράν(ος) mr,
Κυρήτζης χατζή τύχ(ου) [μον.], Κώνσταντίνος Αρπασίς mr, Ἰωάννης
Ἰωάνν(ου) μάρκ(ου) καπετάνος mria.

στ. 7-8 Ἡ ἀπάντηση τοῦ ἐγκαλουμένου, περιέχει ισχυρισμούς για τὴν
πρόκλησή του ἀπὸ τὸν ἐγκαλοῦντα. Δὲν ἀρνεῖται τὴν πράξη για τὴν
οποία κατηγορεῖται.

στ. 10-12 Στὸ υπόμνημά του (εγγρ. 233α) ὁ ἐγκαλὼν, ἐκτός ἀπὸ συμπλη-
ρωματικούς ισχυρισμούς, ζητεῖ τὴν ἀδεια νὰ προσφύγει στο Ἱησαυροφυ-
λάκιο, εἴαν τὸ Κριτήριο θεωρήσῃ εαυτὸ ἀναρμόδιο νὰ κρίνει τὴ διαφο-
ρά. Εἶναι ἐνδιαφέρον ὅτι τὴ μετατροπὴ τῆς πράξης σε «ἐνγγληματική»,
δηλαδή κακούργημα, τὴν κάνει ὁ ἐγκαλὼν με ἀπλό υπόμνημα. Στὴν
περίπτωση αὐτή, ἡ υπόδεση δα δικαστεῖ ἀπὸ τὸ ἀρμόδιο τρανσυλβανικὸ
δικαστήριο που δα ἐφαρμόσῃ τὸ τοπικὸ δίκαιο².

στ. 12-15 Ἡ ἐμμεση ομολογία τοῦ δράστη (στ. 7-8) ἀποτελεῖ πλήρη
ἀπόδειξη («μαρτυρημένας») τῆς βαριᾶς σωματικῆς βλάβης³, τῆς ὁποίας
δὲν μπορούσε νὰ ἐπιληφθεῖ τὸ Κριτήριο εἴαν διαφωνούσε ἕνας ἀπὸ τοὺς
διαδίκους. Επομένως, αὐτὸ παραπέμπει τοὺς διαδίκους σε αἰρετοὺς κρι-
τές για νὰ συμβιβασθοῦν.

στ. 15-18 Σε περίπτωση που κάποιος ἀπὸ τοὺς διαδίκους δὲν δελήσῃ νὰ
προσφύγει στὴν αἰρετοκρισία, τότε, ἐντὸς οκτῶ ἡμερῶν ἀφότου πάρουν
αντίγραφο τῆς αποφάσεως, ἐπιτρέπεται νὰ προσφύγει στο Ἱησαυροφυ-
λάκιο, τὸ ὁποῖο εἶναι για τὰ μέλη τῆς Κ ο α΄ βαθμὸς δικαιοδοσίας ἐπὶ
«ἐγκληματικῶν» υποδέσεων (*causae criminales*)⁴.

1. Εδὼ με τὴν ἐννοία τῆς αποφάσεως.

2. Βλ. ὁ.π., σ. 223· ἐπίσης, Ι. Αδάμη, *Σύνταγμα Νόμων Πολιτικῶν*, Ι, σσ. 3 ἐπ.

3. Βλ. ΕΚΣ, σ. 240 καὶ σημ. 446. Για τὴ χρῆση τοῦ συμβιβασμοῦ καὶ τῆς αἰ-
ρετοκρισίας ὡς μηχανισμῶν παρακάμψεως τοῦ τρανσυλβανικοῦ δικαίου βλ.
ὁ.π., σσ. 173, 176 καὶ σημ. 74.

4. Προνόμιο Λεοπόλδου Α΄ (1701), ἀρθρο 6, ὁ.π., σσ. 382, 390.